

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 307.

Anden Session.

81de Møde.

Lørdagen den 1ste Februar.

(Fortsat.)

Finantsministeren (forts.): Det er et høist vigtigt og vanskeligt Spørgsmaal, hvorvidt man skal tilveiebringe et saadant Reserverfond, og hvormeget dertil bør henlægges, og ligesaa vanskeligt er det at afgjøre, hvorledes dette Reserverfond skal tilveiebringes. Disse Spørgsmaal gribe saa dybt ind i den Finantsministeren overdragne Green af Statsbefyrelsen, at Ingen synes mig at kunne ville forlange, at Forslag til deres Afgjørelse skulde fremkomme fra Den, der kun for en kort Tid forestaaer Finantsministeriet, ligesom jeg ogsaa vil ansee det, muligens for skadeligt, og i et hvert Tilfælde uheldigt, at jeg her skulde gaae ind paa en detailleret Underfølgelse af den hele Status, ei blot for dette, men og for næste Finantsaar. Jeg maa frygte for, naar disse Spørgsmaal nu bleve gjorte til Gjenstand her for Discussion, at jeg ved at yttre mig om samme kunde komme til at foregribe de Beslutninger og Planer, som Grev Spønneck agter at forelægge Thinget, og som i dette Dieblik ikke engang ere blevne mig tilstrækkeligen bekjendte, idet Greven ventede allerede at være her hjemme i disse Dage. Jeg tillader mig derfor at gjen tage det Duffe, at det høitærede Thing, indtil Grev Spønnecks Hjemkomst, vilde tage mit Ord for godt, at det ikke er forbundet med nogen Ulempe at opsætte Discussionen om den hele finantsielle Status og om en eventuel Tilveiebringelse af nye Resourcer, og det saameget mere som han i det Høieste ventes at ville være her tilbage om et Par Uger.

Formanden: Jeg skal lade Exemplarer af det forelagte Lovudkast omdele paa Plad-

serne. Vi gaae dernæst over til det næste Nummer paa Dagsordenen, nemlig Forelæggelse af Udcast til Lov om, at de ifølge Krigsskatloven udstedte Creditbeviser allerede nu kunne sættes i Omlob. Finantsministeren har Ordet.

Finantsministeren: Jeg omtalte allerede igaar, da disse Creditbeviser omhandlede ved 3die Behandling af Finantsloven, at jeg med Hans Majestats Sanction vilde forelægge Thinget et Forslag til Lov om Benyttelsen af de, ifølge Krigsskatloven af 27de Januar 1851 § 11, udstedte Creditbeviser. Hele Loven indeholder kun nogle faa Linier, som gaae ud paa at give Finantsministeren Bemyndigelse til at sætte disse Creditbeviser i Omlob. Den Lov, som jeg nys har havt den Ære at forelægge, er ogsaa gaaet ud fra, at man, for at dække de overordentlige Udgifter, maatte kunne benytte disse Creditbeviser, hvis Udstedelse, i Overensstemmelse med Thingets Beslutning, af Hans Majestæt Kongen allerede er befalet. Jeg maa ønske, at denne Lov behandles — vel ikke extraordinairt, men dog saa hurtigt, som Forretningsordenen tillader det. Dette Duffe nærer jeg ikke, fordi jeg strax eller i den nærmeste Fremtid vil mangle Pengemidler, naar jeg ei kunde bruge dette Beløb, men fordi det er meget ønskeligt, at dette Beløb bringes i Circulation paa samme Tid, som et betydeligt Beløb af Mynt og Bankfedler jævnsides bliver bragt i Circulation, hvorimod det vilde være meget uheldigt, dersom Statskassens Beholdninger i Bankfedler og Mynt først blive bragte i Omlob, og derefter disse Creditbeviser for sig, hvorved deres Værdi foreløbigt maatte trykkes. Det har derimod alt viist sig ved Udgivelsen af de sidste to Millioner Creditbeviser, at, naar de udgives jævnsides og i Forening med Bankfedler